

10.**Bezczynność w udostępnieniu informacji publicznej**

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie

z dnia 10 lutego 2022 r.

II SAB/OI 5/22

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w składzie:

Sędzia WSA Marzenna Glabas (spr.)

Sędzia WSA Katarzyna Matczak

Sędzia WSA Piotr Chybicki

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 10 lutego 2022 r. sprawy ze skargi D. D. na beczynność Burmistrza w udostępnieniu informacji publicznej:

- I. zobowiązuje Burmistrza do udzielenia skarżącemu informacji publicznej z (...) wniosku z dnia (...) w części dotyczącej podziału środków na poszczególne lata w terminie 14 dni;**
- II. oddała skargę w pozostałym zakresie;**
- III. stwierdza, że beczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;**
- IV. zasądza od organu na rzecz skarżącego kwotę 100 zł (sto złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

W dniu 24 grudnia 2021 r. D. D. (dalej jako: "skarżący") wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargę na beczynność Burmistrza Miasta (dalej jako: "organ") polegającą na nieudzieleniu informacji publicznej zgodnie z żądanym zakresem. Zarzucił organowi naruszenie: art. 61 ust. 1 Konstytucji RP w zakresie, w jakim przepis ten stanowi podstawę prawa do uzyskiwania informacji publicznej, poprzez błędne zastosowanie, polegające

na nieudostępnieniu informacji publicznej na wniosek oraz art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429, dalej jako: "u.d.i.p") w zakresie, w jakim z przepisów tych wynika, że informacja nieudostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej jest udostępniana na wniosek bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku, poprzez brak zastosowania, polegający na niezrealizowaniu wniosku o udostępnienie informacji publicznej wskutek udostępnienia informacji innych od objętych zakresem wniosku. Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o: zobowiązanie organu do załatwienia wniosku z dnia 10 i 29 listopada oraz 10 grudnia 2021 r. oraz o zasądzenie od organu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi wskazał, że w dniu 10 listopada 2021 r. złożył do organu za pośrednictwem platformy ePUAP wniosek o udostępnienie informacji publicznej następującej treści: "Proszę o udzielenie informacji publicznej na temat tego, czy Urząd Miasta planuje zamknąć istniejącą w B. w stacji A ? Jakie czynności w tym kierunku są podejmowane ?" Jako sposób i formę udostępnienia wnioskowanej informacji wskazał skrzynkę ePUAP. W odpowiedzi na powyższy wniosek, organ przy piśmie z dnia 23 listopada 2021 r. poinformował, że zapytanie z dnia 10 listopada 2021 r. w sprawie Stacji A nie spełnia wymogów ustawowych wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

W nawiązaniu do odpowiedzi organu skarżący, powołując się na art. 2 ust. 1 i art. 10 ust. 1 u.d.i.p., kolejnym wnioskiem z dnia 29 listopada 2021 r. doprecyzował wcześniejszy wniosek i zwrócił się do organu o udzielenie następujących informacji:

1. Jakie były koszty utrzymania Stacji A za okres ostatnich 3 lat (z podziałem na lata)?
2. Czy prowadzona była ewidencja (statystyka) osób korzystających z pomocy Stacji? Jeśli tak, proszę o jej przedstawienie za okres ostatnich 3 lat (z podziałem na lata)?
3. Burmistrz P. P. podczas sesji wspominał o opiniach RIO. Jeśli dotyczyły one konkretnie sytuacji w B. wnoszę o jej udostępnienie.

Organ w dniu 10 grudnia 2021 r. przesłał w odpowiedzi skan uchwały Regionalnej Izby Obrachunkowej: nr (...) z dnia (...) r. w sprawie opinii o przedłożonym przez Burmistrza Miasta projekcie uchwały budżetowej na 2022 r. oraz o możliwości sfinansowania deficytu budżetu przedstawionego w tym projekcie oraz nr (...) z dnia (...) r. w sprawie opinii o przedłożonym przez Burmistrza Miasta projekcie Wieloletniej Prognozy Finansowej Miasta na lata 2022-2034. Ponadto poinformował skarżącego, że koszty utrzymania Stacji A za lata 2019-2021 wyniosły 452 644,01 zł. Zakon A został zwolniony z opłaty za najem lokalu, zaoszczędził szacunkowo kwotę ok. 40 000 zł (łącznie w skali 3 lat). Natomiast zgodnie z ewidencją osób korzystających w latach 2019 -2021, zrealizowano 6 tysięcy usług z terenu miasta B.

Wnioskiem z dnia 10 grudnia 2021 r. zatytułowanym "żądanie o uzupełnienie" skarżący zwrócił się do organu o udostępnienie informacji, o które wystąpił we wniosku z dnia 29 listopada 2021 r. Wskazał, że na żadne z postawionych w poprzednim wniosku pytań nie otrzymał odpowiedzi. Uchwała Regionalnej Izby Obrachunkowej opiniuje projekt uchwały budżetowej na 2022 r. Nie jest to więc odpowiedź na wniosek o opinię RIO w sprawie Stacji A, nie zawiera bowiem kosztów utrzymania Stacji A. Dodał, że nie otrzymał również odpowiedzi na pytanie o statystykę. Odpowiadając na powyższy wniosek organ poinformował skarżącego (pismo z dnia 22 grudnia 2021 r.), że udzielił już wszelkich żądanych informacji.

Skarżący podniósł, że termin do udostępnienia przedmiotowej informacji publicznej upłynął, zgodnie z art. 13 ust. 1 u.d.i.p., po 14 dniach od złożenia wniosku. Pomimo upływu tego terminu podmiot zobowiązany, do którego skierowano wniosek, nie przekazał wnioskowanych informacji (bowiem została udostępniona informacja inna). W związku z tym, organ nie zrealizował w sposób prawidłowy wniosku o udostępnienie informacji publicznej, co sprawia, że pozostaje on w bezczynności w przedmiocie udostępnienia wskazanej we wniosku informacji publicznej.

W piśmie procesowym skarżącego z dnia 26 grudnia 2021 r. będącym doprecyzowaniem skargi podniósł on, że w odniesieniu do pytań

dotyczących kosztów utrzymania Stacji A z podziałem na lata oraz zbiorczej ilości usług udzielonej mieszkańcom miasta B. z podziałem na lata organ tylko częściowo udostępnił wnioskowaną informację publiczną. Natomiast w odniesieniu do uchwał/rekomendacji RIO doszło do udostępnienia informacji publicznej innej niż objęta zakresem przedmiotowym wniosku.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie. Podniósł, że udzielił skarżącemu informacji w kwestii kosztów łącznych za okres trzech lat (jedynych jakie posiadał na czas udzielania odpowiedzi). Udzielono informacji "bez rozbijania na lata", gdyż wytyczne wynikające z ustawy o ochronie danych osobowych oraz rozporządzenia RODO, wyłączają możliwość udzielenia informacji dotyczących zatrudnionych osób. Dlatego też organ, jako administrator danych, mógł podać jedynie ogólne trzyletnie informacje. Odnosząc się do kwestii możliwości zamknięcia Stacji A organ wskazał, że potencjalne rozwiązania prawne nie stanowią informacji publicznej. Odnosząc się natomiast do pytania nr 3 skarżącego organ wskazał, że jedyne opinie RIO, które były na przywołanej sesji to dwie uchwały Regionalnej Izby Obrachunkowej i te zostały udostępnione skarżącemu. Opinie te jak najbardziej dotyczyły sytuacji miasta B.

Wnioskiem z dnia 19 stycznia 2022 r. skarżący zwrócił się do Sądu o zmianę w miarę możliwości kwalifikacji wywiezionej przez niego skargi, gdyż - być może błędnie - nazwał ją skargą na bezczynność. Wskazał, że istota problemu, o którego interpretację prawną wnioskuje, sprowadza się do tego, że Urząd Miasta w B. nie odpowiada na jego maile i pytania zadane telefonicznie. Zawsze otrzymuje wskazanie, że pytania ma wysłać elektronicznie. Urząd na maile (bez zawartego nagłówka o informacji publicznej) nie odpowiada. Odpowiada wyłącznie na pytania wysłane przez ePUAP i to tylko wówczas, gdy są one informacją publiczną. Postawa Urzędu Miasta w B. utrudnia mu prowadzenia pracy dziennikarskiej. Wskazując na powyższe zwrócił się do Sądu z następującymi pytaniami:

1. "Określenie, w jakiej formie mogę wysłać wniosek o udostępnienie informacji publicznej. Czy dopuszczalna jest droga mailowa? Czy wniosek można wysłać wyłącznie poprzez ePUAP?"

- Czy muszę wiadomość przesłaną mailem uwiarygodnić podpisem kwalifikowanym? Czy wiadomość wysłana mailem musi zawierać tytuł (opis) klauzulę "Wnioskuje o udostępnienie informacji publicznej"?
2. Czy w kontekście (art. 11. pkt 3 Prawa prasowego) jako dziennikarz mogę wykonać telefon do pracownika danego działu w Urzędzie Miasta? Dotychczas otrzymuję informację, że pytania mam przesłać drogą mailową na główny adres urzędu, a odpowiedzi nie otrzymuję, jeśli nie jest to informacja publiczna. Urząd Miasta ma prawo zażądać przesłania pytań lub prośby o komentarz prasowy, odpowiedzi na krytykę prasową drogą mailową, czy wyłącznie przez ePUAP?
 3. Czy w przypadku, kiedy dziennikarz wysłał pytania (nie będące informacją publiczną) drogą mailową Urząd Miasta w B. ma obowiązek odpowiedzi, czy jest to wyłącznie jego dobra wola? Pytanie w mojej ocenie trzeba rozpatrywać pod kątem prawa prasowego"

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie zważył co następuje:

Stosownie do treści art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 137) w zw. z art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, dalej jako: "p.p.s.a.") sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. Wspomniana kontrola sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Obejmuje ona między innymi orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4 (art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a.).

W pierwszej kolejności należy wskazać, że spełnione zostały warunki formalne do wystąpienia ze skargą do sądu administracyjnego.

Dla dopuszczalności skargi na bezczynność organu w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej nie jest wymagane poprzedzenie jej jakimkolwiek środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej - czyli nie jest wymagane "wyczerpanie środków zaskarżenia" w rozumieniu art. 52 § 1 i 2 p.p.s.a. (vide: wyrok NSA z 24 maja 2006 r., I OSK 601/05, publ.: orzeczenia.nsa.gov.pl). Zgodnie z art. 21 u.d.i.p. do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy p.p.s.a.

Na podstawie art. 119 pkt 4 oraz art. 120 p.p.s.a. rozpoznanie skargi nastąpiło w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym, w składzie trzech sędziów.

Przeprowadzona przez Sąd kontrola legalności wykazała, że wniesiona skarga zasługuje częściowo na uwzględnienie. Prawdłowo zatem skarżący zaskarżył bezczynność organu w zakresie, w jakim żądana przez niego informacja publiczna nie została mu udostępniona.

Informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych (art. 1 ust. 1 u.d.i.p.). Krąg informacji, które ustawa w ramach katalogu otwartego w szczególności uznaje za informację publiczną, określony został w art. 6 tej ustawy.

Na podstawie wskazanego przepisu, uwzględniając konstytucyjną konstrukcję prawa do informacji zawartą w art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, przyjmuje się, że informacją publiczną jest każda informacja wytworzona przez władze publiczne, przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz inne podmioty, które wykonują funkcje publiczne lub gospodarują mieniem publicznym, jak również informacje odnoszące się do wspomnianych władz, osób i innych podmiotów. Charakter publiczny należy przypisać tym informacjom, które odnoszą się do publicznej sfery działalności organów (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt II SAB/Gd 13/16, publ. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Należy podzielić wyrażany w orzecznictwie sądowym pogląd (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II SAB/Kr 361/19), że określenie sprawy jako "publicznej" wskazuje, że jest to sprawa ogółu i koresponduje w znacznym stopniu z pojęciem dobra wspólnego (dobra

ogółu). Trafnie się również podnosi w orzecznictwie, że za informację publiczną należy uznać każdą informację związaną z działalnością organów władzy publicznej (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 29 maja 2019 r., sygn. akt IV SAB/Po 78/19).

Stosownie do art. 13 ust. 1 u.d.i.p. udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2. Jeżeli informacja nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (art. 13 ust. 2 u.d.i.p.).

W świetle ugruntowanego stanowiska sądów administracyjnych, pozostawanie w bezczynności przez podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej, oznacza niepodjęcie - w terminie wskazanym w art. 13 ustawy - stosownych czynności. Bezczynność polega zatem zasadniczo na nieudostępnieniu informacji i na niewydaniu decyzji o odmowie jej udzielenia lub decyzji o umorzeniu postępowania (art. 16 ust. 1), jak też niepoinformowaniu, iż organ nie dysponuje żądaną informacją lub że żądana informacja nie ma charakteru informacji publicznej. Stan bezczynności ustępuje w sytuacji gdy organ udostępni żądaną informację w zakresie i w formie wnioskowanej przez podmiot zainteresowany jej uzyskaniem. Dla stwierdzenia bezczynności organu nie ma przy tym znaczenia to, z jakich powodów bezczynność zaistniała i czy była przez organ zainicjowana. Konieczne jest natomiast ustalenie, że organ zobowiązany był na podstawie przepisów prawa do podjęcia określonego działania, którego zaniechał.

W realiach rozpoznawanej sprawy, z wniosku o udostępnienie informacji publicznej wynikało, że żądanie skarżącego obejmowało udostępnienie informacji dotyczącej: kosztów utrzymania Stacji A za okres ostatnich 3 lat (z podziałem na lata); odpowiedzi, czy prowadzona była ewidencja (statystyka) osób korzystających z pomocy Stacji i ewentualne jej przedstawienie za okres ostatnich 3 lat (z po-

działem na lata); czy opinie RIO dotyczyły sytuacji w B.

Wskazać należy, że w sprawie nie może być kwestionowane, że adresat wniosku - Burmistrz Miasta jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji publicznej. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. jest organem władzy publicznej.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu wnioskowane przez skarżącego w doprecyzowanym wniosku z dnia 29 listopada 2021 r. informacje stanowią informację publiczną. Informacja ta wiąże się bowiem z funkcjonowaniem i działalnością organu w ramach zadań publicznych wynikających z powołanych wyżej przepisów. Tym samym, w ocenie Sądu, działanie organu, który odmówił udzielenia informacji w zakresie wskazanym we wniosku z tego względu, że jak wskazał w odpowiedzi na skargę: "udzielono informacji bez rozbijania na lata, gdyż wytyczne wynikające z ustawy o ochronie danych osobowych oraz rozporządzenia RODO, wyłączają możliwość udzielenia informacji dotyczących zatrudnionych osób", było nieprawidłowe.

Rozstrzygając tę kwestię, w pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że o zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu na podstawie u.d.i.p. decyduje treść i charakter żądanej informacji. Jednocześnie na podstawie art. 5 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych (art. 5 ust. 1 u.d.i.p.), a także ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy (art. 5 ust. 2 u.d.i.p.) oraz w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o przymusowej restrukturyzacji (art. 5 ust. 2a u.d.i.p.), czy - od 15 września 2021 r. - w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (art. 5 ust. 2b u.d.i.p.). Jeżeli żądane informacje publiczne podlegają ochronie na podstawie art. 5 u.d.i.p., to wówczas podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej winien wydać na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. decyzję o odmowie jej udostępnienia w tym zakresie. Ograniczenie przez

ustawodawcę dostępu do informacji, na podstawie art. 5 u.d.i.p., nie powoduje bowiem zmiany charakteru informacji jako publicznej. Jeżeli natomiast jakaś informacja publiczna nie może zostać udostępniona, to organ musi ustalić i wskazać, jakie informacje i na jakiej podstawie podlegają ochronie. Brak wydania w tym zakresie stosownej decyzji odmownej skutkuje natomiast bezczynnością.

Niemniej, w sprawie organ udzielił - w odniesieniu do pytań dotyczących kosztów utrzymania Stacji A oraz zbiorczej ilości usług udzielonej mieszkańcom miasta B. przez Stację - niepełnej informacji bowiem podał łączną kwotę utrzymania Stacji i łączną ilość świadczonych usług, lecz nie podał tych danych, jak wnioskował skarżący, z podziałem na lata (za okres ostatnich 3 lat). Zatem organ tylko częściowo udostępnił wnioskowaną informację publiczną. W ocenie Sądu takie działanie organu nie może być uznane za realizację wniosku, bowiem udzielenie informacji niepełnej lub niezgodnej z treścią żądania należy oceniać jako bezczynność organu (tak: NSA wyroku z dnia 19 listopada 2020 r., sygn. akt I OSK 2273/18).

Skoro zatem organ nie udzielił skarżącemu wnioskowanej informacji publicznej ani nie odmówił jej udostępnienia w formie decyzji administracyjnej, uznać należało, że dopuścił się w niniejszej sprawie bezczynności. Jeżeli bowiem organ uważał, że żądane informacje podlegają ochronie na podstawie art. 5 u.d.i.p., to wówczas winien wydać na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. decyzję o odmowie udostępnienia informacji w tym zakresie. Nieudostępnienie pełnej treści żądanej informacji przy jednoczesnym niewydaniu decyzji odmownej stanowi z kolei o jego bezczynności. Przy czym podkreślić należy, że organ w żaden sposób nie wyjaśnił, dlaczego udzielił informacji zbiorczej za 3 lata i uznał jej udzielenie za dopuszczalne, a już podanie tej samej informacji z rozbiciem na poszczególne lata miałyby naruszać ustawę o ochronie danych osobowych oraz rozporządzenie RODO, gdyż dotyczyłoby danych zatrudnionych osób, skoro skarżący takich danych się nie domagał.

Mając na uwadze powyższe, wobec stwierdzonej bezczynności organu, Sąd na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a. (w pkt I. wyroku), zobowiązał organ do udzielenia skarżącemu informacji pu-

blicznej z pkt 1 i 2 wniosku z dnia 29 listopada 2021 r. w części dotyczącej podania informacji z rozbiciem na poszczególne lata - w terminie 14 dni.

Na podstawie art. 149 § 1a p.p.s.a., oceniając stopień naruszenia prawa w związku z zaistniałą beczynnością, Sąd uznał, że beczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa (o czym orzeczono w pkt III. wyroku). W zakresie tej oceny wyjaśnić przyjdzie, że rażące naruszenie prawa związane jest z jego naruszeniem w sposób oczywisty. Dla uznania rażącego naruszenia prawa nie jest wystarczające samo przekroczenie przez organ ustawowych obowiązków, w tym terminów załatwienia sprawy. Wspomniane przekroczenie musi być znaczne i niezaprzeczalne. Rażące opóźnienie w podejmowanych przez organ czynnościach ma być przy tym oczywiście pozbawione jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia. W przekonaniu Sądu w rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie zaistniała, albowiem nie zachodzi przypadek oczywistego braku podjęcia przez organ czynności zmierzającej do rozpoznania wniosku skarżącego, jego lekceważenia i braku woli załatwienia sprawy, które można byłoby rozpatrywać w kategoriach rażącego naruszenia prawa. Powodem beczynności organu nie było zamierzone uniemożliwienie skarżącej dostępu do informacji publicznej, lecz błędna wykładnia przepisów u.d.i.p.

W punkcie II. wyroku Sąd, na podstawie art. 151 p,p,s,a, oddalił skargę odnośnie do informacji żądanych w punkcie 3 wniosku z dnia 29 listopada 2021 r., jak też pierwotnego wniosku z dnia 10 listopada 2021 r., a to wobec uznania, że organowi nie można zarzucić beczynności w tym zakresie. Podstawą do sformułowania tego rodzaju rozstrzygnięcia są następujące przesłanki. We wniosku z dnia 10 listopada 2022 r. skarżący zwrócił się do organu o udostępnienie informacji publicznej następującej treści: "Proszę o udzielenie informacji publicznej na temat tego, czy Urząd Miasta planuje zamknąć istniejącą w B. Stację A? Jakie czynności w tym kierunku są podejmowane?". Przypomnieć zatem należy, że zgodnie z art. 1 ust. 1 u.d.i.p. udostępnieniu podlega tylko informacja mająca charakter informacji publicznej, którą jest zgodnie z przy-

wołanym przepisem "każda informacja o sprawach publicznych". W ocenie Sądu pojęcie informacji publicznej należy odnosić do sfery faktów (v: wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 listopada 2004 r., II SAB/Wa 166/04). Otwarty katalog desygnatów odnośnego pojęcia zawiera art. 6 u.d.i.p. Faktem jest każda czynność i każde zachowanie organu wykonującego zadania publiczne podjęte w zakresie wykonywania takiego zadania. Dlatego też żądanie podania potencjalnego, hipotetycznego działania organu nie mieści się w pojęciu informacji publicznej określonym w art. 1 ust. 1 u.d.i.p. Natomiast, w pkt 3 wniosku z dnia 29 listopada 2021 r. skarżący zwrócił się do organu z pytaniem: "Burmistrz P. P. podczas sesji wspominał o opiniach RIO. Jeśli dotyczyły one konkretnie sytuacji w B. wnosząc o jej udostępnienie". I zgodnie z wnioskiem skarżącego organ udostępnił mu dwie uchwały RIO, które były przedstawione podczas obrad. Jednocześnie skarżący winien mieć na uwadze, że nie sprecyzował pytania w ten sposób, że chodzi mu o jakiegokolwiek uchwały dotyczące Stacji A. Ponadto, skarżący pismem z 23 listopada 2021 r. został poinformowany, że przebieg sesji rady miejskiej jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na podstawie art. 200 i art. 205 § 1 p.p.s.a. (pkt IV. wyroku) Sąd orzekł o zwrocie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania sądowego w postaci uiszczzonego wpisu od skargi kwocie 100 zł.

Na marginesie Sąd zauważa, odnosząc się do wniosku skarżącego z dnia 19 stycznia 2022 r. sprowadzającego się w istocie do żądania wykładni przepisów powszechnie obowiązującego prawa i wskazania sposobu postępowania skarżącego przed organem, że sąd administracyjny nie udziela porad prawnych, czy też wskazówek dotyczących wyboru optymalnego sposobu postępowania w danej sytuacji prawnej i faktycznej. Sąd nie ma obowiązku informowania strony o powszechnie obowiązujących publikowanych aktach prawnych i wynikających z nich obowiązkach czy konsekwencjach niedostosowania się do konkretnych przepisów, czy też zastępowaniem jej aktywności poprzez instruowanie o wyborze optymalnego sposobu postępowania. Zakres kompetencji sądu został określony w art. 1 § 1 i §

2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz w art. 3 § 1 p.p.s.a. stanowiącym, że sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. Sąd może udzielać stronom w razie uzasadnionej potrzeby niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych i skutków ich zaniedbań w postępowaniu sądowym (art. 6 p.p.s.a.).

Dodatkowo wskazać należy, że zarządzeniem sędziego sprawozdawcy z 9 lutego 2022 r. zawarta w tym samym piśmie skarżącego (z 19 stycznia 2022 r.) skarga na nienależyte wykonywanie obowiązków przez pracowników Urzędu Miasta została wydzielona do odrębnego postępowania.